

DE CE O ROMÂNIE MONARHICĂ ?

1. Monarhia este un factor de stabilitate la nivel național, iar Regele este un garant constituțional independent de spațiul politic. Monarhia, prin demnitatea și răspunderea monarhului încoronat, asigură continuitatea și statornicia unui neam și a instituțiilor sale.
2. Regele are misiunea de a fi un reper moral și un simbol național, el este personificarea națiunii și a relației acesteia cu Dumnezeu. De aceea se spune că în monarhii, cetățenii sunt mai înclinați să respecte și trateze în chip onorabil atât instituțiile naționale și de stat, cât și pe semenii lor.
3. Regele este educat în spiritul răspunderii și datoriei, el se naște pentru a domni. Acest fapt implică un plus de abnegație a acestuia și o viziune ce depășește propriile sale interese limitate. Regele nu e un om politic având condiționarea mandatului, el are o datorie pe viață față de națiunea pe care o servește. Cel mai bun exemplu este cel al Regelui Ferdinand I, care în 1916 a pus interesul național al României înaintea relației de sânge cu familia domnitoare germană de Hohenzollern intrând în război alături de Antanta împotriva Germaniei natale. Acest fapt i-a adus excluderea din arhondologia Hohenzollernilor și de atunci dinastia noastră a primit numele de dinastia de Romania.
4. Regele este un vector diplomatic deosebit de influent. Atât din punct de vedere formal, cât și informal, monarhul este capabil de a dezvolta o amplă rețea de relații internaționale. Să nu uităm rolul pe care Regina Maria I-a jucat în 1919-1920 la tratativele de pace de la Paris-Versailles și răsunetul personalității sale ce va purta stindardul României într-un strălucitor turneu american efectuat la câțiva ani după Marea Unire. Deasemeni înaintea sa, Carol I reușise să impună un respect deosebit sultanului turc, lucru ce a făcut ca între 1866-1877 vasalitatea României față de Imperiul Otoman să devina ceva simbolic. Regele Mihai I este și el o personalitate al cărei impact internațional ș-a văzut în campania sa de după 1997 în vederea susținerii aderării României la NATO. Oare care demnitar ori șef de stat român din ultimii ani a mai fost primit la cel mai înalt nivel de către Regina Angliei, Elisabeta a II a și de către președintele Rusiei deopotrivă, precum a fost cazul Regelui Mihai?
5. Regele nu este un om politic, el este un om de stat și simbol național ce depășește cu mult spațiul adesea limitat al mediului politic. El este mediatorul și omul de echilibru al României. România republicană de azi se zbate în numeroase crize politice, iar actuala criză e generată de incapacitatea șefilor de stat de a se desprinde de partizanatele specifice grupurilor politice din care provin și față de care, vrem să recunoaștem ori nu, au afinități, obligații și interese mai mult ori mai puțin legitime. Regele vine din exteriorul mediului politic și poate fi un arbitru de excepție între partide, puteri în stat, instituții, grupuri sociale și alte forțe. România nu poate ieși din criza politică și impasul instituțional generat de aceasta decât cu sprijinul unui mediator autentic și dezinteresat material, politic ori electoral precum este un monarh.
6. Regalitatea este unul din factorii ce prin asigurarea unei stabilități sociale reale și prin alimentarea principiului continuității alături de transferul de prestigiu aferent Caselor Regale asigură o dezvoltare economică solidă. Deși Regii constituționali nu au pârghii economice, ele revenind strict guvernelor, conduita și factorul de echilibru adus de ei au un impact deosebit asupra bunăstării

naționale. Să nu uităm că Marea Britanie, Norvegia, Suedia, Danemarca, Olanda, Canada, Belgia, Luxemburg, Japonia, țări printre cele mai dezvoltate din lume și cu nivelul cel mai ridicat în ceea ce privește calitatea vieții, sunt toate monarhii !

7. O Casa Regală domnitoare este, în ciuda aparențelor, mai ieftină decât o administrație prezidențială din ziua de azi. Dacă punem în balanță eliminarea alegerilor prezidențiale ce au loc constant o dată la 5 ani, dacă luăm în calcul și dezvoltarea turismului aferent simbolurilor monarhice alături de câștigurile obținute din valorificarea capitalului de prestigiu internațional și dacă am include în socoteală și un sistem de administrare a fondurilor Casei Regale după modelul Domeniilor Regale, model înfăptuit de Carol, am descoperi că o monarhie românească nu numai că ar fi mai ieftină decât actuala republică, ci ar fi chiar o sursă legitimă de bunăstare publică !

8. Tradiția ortodoxă și bizantină cunoscută istoric drept cezaro-papism predispune la personificarea statului abstract în sine sub forma monarhului. Acest tipar îl avem moștenit de la vechiul concept medieval de "Vodă" în Țara Românească și Moldova ori de "crai" în Ardeal, cu trimitere la împăratul de la Viena. Și astăzi, românii caută personificarea statului cu insucces în imaginea prezidențială. Acest mit al "părintelui națiunii," trebuie să-și găsească un posesor legitim de drept și care să poată reprezenta speranțele și idealurile românilor. Mentalul românesc este construit pe acest tip de "părinte al națiunii" și nu pe imaginea rece a unui magistrat temporar și depersonalizat. Acest reflex poate fi satisfăcut și poate fi canalizat constructiv, el și un potențial de stabilitate, doar prin imaginea, mesajul și statura Regelui și a instituției monarhice.

9. În monarhia constituțională, cea la care ne referim se spune că "Regele domnește, dar nu guvernează", astfel că Regele nu se intersectează cu politicile publice guvernamentale. Acest element ține la distanță societatea de derapaje demagogice și populiste. Totodată monarhiile constituționale se dovedesc a fi sistemele cel mai puțin predispuse spre abuz de putere și spre acumulare ilegală de putere .

10. Monarhia constituțională, în ciuda aparențelor și a propagandei stupide conform căreia este o formă de guvernământ depășită este mai tânără decât republica (existentă încă din Roma antică), este chiar una dintre cele mai tinere formule de guvernământ existente pe planetă. Monarhia constituțională datează de la actul "Bill of Rights" încheiat în Anglia în 1689 și care prevedea raportul și cadrul democratic-contractual în care se desfășurau relațiile dintre parlament și monarhul de atunci, William al-III-lea de Orania. Regele modern nu este nici pe departe un suveran absolut, ci este garantul Constituției naționale și întâiul servitor al națiunii peste care domnește. Monarhia constituțională asigură cea mai echilibrată formulă de separare a puterilor în stat și de reprezentare a autorității la cel mai înalt nivel.

11. România și-a obținut cele mai mare succese militare sub comanda monarhilor săi. La Plevna sub comanda directă a lui Carol I, la Mărăști-Mărășești sub comandă lui Ferdinand, ostașul român a găsit în Rege imboldul de luptă și spiritul suprem de sacrificiu în numele marilor idealuri naționale. Își închipuie cineva astăzi că mesajul și îndemnul unui președinte de republică, în calitate de comandant suprem al forțelor armate, și-ar mai găsi ecoul și ar avea efectul scontat în rândul militarilor noștri pe un ipotetic câmp de război? Reînvierea spiritului de noblețe, respect și jertfă al Armatei Regale Române este un alt motiv pentru care revenirea la monarhie ar fi un lucru de bun augur. Carol I îi spunea țarului rus că armata română poate fi învinsă însă niciodată dezarmată, acesta este spiritul pe urmele căruia trebuie să calce armata noastră de astăzi !

12. Regele constituțional este factorul ponderator atât de necesar României de astăzi. Un alt element important ce intră pe agenda unui monarh constituțional este cel al intervenției în situații de criză, situații în care monarhul este ultima instanță la care se mai poate face apel. Astfel s-a întâmplat în Spania, unde intervenția Regelui Juan Carlos a pus punct tentativei de lovitură de stat din 1981. La fel putem lua ca exemplu și menținerea integrității și suveranității Belgiei cu aportul Regelui Albert al II-lea în perioada recentă în care Belgia a traversat cel mai lung interimat la nivel de prim ministru din lume. Putem vorbi chiar despre echilibrul cu care Abdulah al-II-lea a păstrat stabilitatea Iordaniei în contextul exploziv generat de "primăvara arabă".

13. Regele Mihai I este un model în viață. Faptul că foarte tânăr fiind a scurtat prin actul curajos de la 23 august 1944, cel de-al doilea război mondial cu câteva luni a fost urmat la vârsta senectuții de alte gesturi suplimentare ce dau măsura personalității sale istorice. Devotamentul față de misiunea sa și iubirea față de români l-au determinat să meargă până la reconcilierea definitivă cu inamicul său din primii ani de după revoluție, președintele Iliescu. Gestul său, neașteptat pentru mulți, a dovedit forța spirituală deosebită Regelui Mihai și spiritul de sacrificiu și abnegația față de poporul său. Români au nevoie de un șef de stat de care să fie mândri și care să-i iubească cu adevărat: Regele Mihai este un astfel de om !

14. Regalitatea, prin spiritul nobil, prin insuflarea demnității și prin conștientizarea publică a ceea ce înseamnă respect și datorie poate ajuta România și într-o altă privință. Modelul Casei Regale poate servi și ca pârghie pentru depășirea crizei morale și a inversiunii ierarhiei sociale în care ne zbatem de atâția ani. Criza morală de astăzi este una din cauzele fundamentale ale instabilității și lipsurilor materiale. Regele, prin natura rostului său național, este un îndrumător moral.

15. Regalitatea este alături de Biserică și Armată o instituție fundamentală a națiunii române, instituției ce ține de spectrul pilonilor pe care se sprijină un neam de veacuri. Monarhia are o tradiție străveche la neamul românesc fiind legată structural de esența sa. Actul abdicării forțate de la 30 decembrie 1947 este un act abuziv, ilegal și neconstituțional ce nu a fost ratificat de niciun parlament. Ca atare, republica noastră de azi, pe lângă faptul că este total străină de tradiția românească este și rezultatul unui act nul de drept !

16. România a reușit cele mai mari performanțe ca stat sub domnia Regilor . A obținut Independența de stat (1877-1878) și a reușit să construiască primele sale instituții moderne și democratice sub Carol I, și-a înfăptuit statul național unitar al României Mari (1918) sub Ferdinand I și nu trebuie să uităm nici vârful interbelic de performanță economică și expansiunea culturală ce coincid domniei lui Carol al-II-lea.

17. Familia regală de România este înrudită cu toate mariile familii europene domnitoare astăzi și o Restaurație monarhică ar re-poziționa în chip benefic România în plan european și internațional. Oare ne-am închipuit vreodată ce ar fi însemnat o Românie care să pășească încă de acum mai bine de 20 de ani sub o monarhie constituțională? Credeți oare că vârul Reginei Angliei ar fi putut să fie lăsat la infinit pe postul de codaș al Europei? Oare cum ar fi fost aceasta Românie condusă de Casa de România, o Românie fără mineriade și scandal zilnic, o Românie în care să existe o reală ordine de ierarhie și un respect față de valori, o Românie care în mod cert ar fi avut șansa de a încheia niște înțelegeri economice mult mai avantajoase decât cele actuale în compania unor parteneri occidentali capabili să investească cu încredere într-o țară ce ar fi revenit demn și sigur în concertul lumii civilizate ?

18. Avantajul de imagine este de netagaduit în contextul unei reveniri la monarhie. Sporirea prestigiului extern și impunerea respectului intern ar fi un ajutor nesperat pentru fiecare cetățean român onest. Atât cel ce-și desfășoară viața în Italia ori Spania, cât și cel ce dorește spre exemplu să-și dezvolte o afacere ori urmărește o carieră ce implică schimburi externe poate beneficia într-un mod pozitiv de pe urma etichetei de "român".

19. Regele este doar un om de stat, el nu are rolul de a interveni politic. Să nu uităm o interesantă prevedere constituțională din multe monarhii europene avansate, prevedere conform căreia Suveranul și familia sa nu își exercită dreptul de vot în cadrul alegerilor legislative, acest element normativ având rolul de a păstra echidistanța și neutralitatea dintre Rege și lumea politică.

20. Nevoia Restaurației în România de astăzi este dovedită și de un alt element concret extrem de vizibil la tot pasul, este vorba de dezbinarea și învrăjbirea între diverse grupuri. Regele unește societatea, el este un factor de coagulare și un stâlp al națiunii, Regele nu este dator să țină partea nimănui și nu este exponentul unei clase suprapuse, ci, contrar multor aparențe este reflexia edificiului social în relația cu națiunea ca entitate abstractă și cu fiecare individ în parte. Regele unește națiunea în jurul său, și ce altceva poate fi mai necesar unei Români atâta de fracturate precum este cea de astăzi, decât un factor de unitate precum un Rege!

21. Regele, iarăși contrar multor viziuni ce îl portretizează ca fiind un factor învechit și depășit de timp și de istorie, este un motor nesperat de reforme. Modernizarea Japoniei ("era Meiji") a fost inițiată de împărat, monarhiile nordice au susținut numeroase reforme sociale în sec. XX, iar democratizarea Spaniei a fost efectul revenirii la monarhie după 1975. În România bazele democrației moderne au fost puse sub Carol I.

22. Succesiunea la tron este stabilită prin intermediul Statutului Casei Regale. În contextul Restaurației monarhice, Constituția României va crea cadrul juridico-instituțional care va adapta reglementările Casei Regale la formulele de expresie juridică. Succesiunea la tron este un act suveran al Casei de România, ce va fie prevăzut în Constituție și supus votului de ratificare a parlamentului, în calitate de organ legislativ. Orice pretinsă succesiune ce încalcă Statutul Casei Regale devine în consecință neconstituțională, iar orice discuție asupra ei reprezintă o abatere de la cadrul prevăzut de lege.